

29. listopadu

BL. DIONÝSIA OD NAROZENÍ, KNĚZE, A REDEMPTA OD KŘÍŽE, ŘEHOLNÍKA, MUČEDNÍKŮ

Pierre Berthelot [pjér bertelot] se narodil roku 1600 ve francouzském přístavním městě Honfleur ([ánflér], nedaleko Lisieux). V mládí vstoupil do služeb portugalského námořnictva, které zajišťovalo spojení s portugalskými koloniálními državami na indickém pobřeží. Jako uznávaný lodivod se účastnil mnoha vojenských i obchodních výprav. Tomás Rodriguez da Cunha [kúnja] se narodil v portugalském městě Paredes roku 1598, sloužil v portugalské armádě v Indii. Oba postupně požádali v indickém městě Goa o vstup k bosým karmelitánům. Tomáš složil sliby již v sedmnácti letech, roku 1615, jako laický bratr a přijal jméno Redemptus od Kříže. Pierre přišel do kláštera o dvacet let později, sliby složil roku 1636 a přijal jméno Dionýsius od Narození. Dne 24. srpna 1638 byl vysvěcen na kněze a hned v září byl pro své navigační schopnosti, jazykové znalosti a dlouholeté vysoké postavení v královském námořnictvu určen, aby doprovázel královy vyslance k sultánovi na Sumatru. Spolu s bratrem Redemptem i celým poselstvem však byli záhy po příplutí uvězněni a násilím nuceni k přijetí islámu. Pro věrnost Kristu byli v Acehu [ačehu] 29. listopadu 1638 umučeni. Za blahoslavené je prohlásil Lev XIII. roku 1900.

Společné texty o více mučednících.

Modlitba se čtením

DRUHÉ ČTENÍ

Z knihy „Výstup na horu Karmel“ od svatého Jana od Kříže
(2V 7.5.7–9)

Kdo se opravdu zapírá, nese Kristův kříž

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.¹

Kéž by tu teď někdo dokázal vysvětlit, ukázat a dát zakusit, čím je tato rada, kterou nám zde dává náš Spasitel, že se máme popírat, aby duchovní lidé viděli, jak odlišný je způsob, jakým si mají na této cestě počínat, od toho, co si mnozí z nich

myslí! Někteří se domnívají, že stačí jakýkoli způsob ustranění a napravení se ve vnějších věcech; jiní se spokojí s tím, že se trochu cvičí ve ctnostech, pěstují modlitbu a umrtvují se, ale nedospívají k obnažení a chudobě nebo k odcizení či k duchovní čistotě, což všechno je jedno a radí nám to zde Pán. To proto, že stále ještě spíše krmí a zahrnují svou přirozenost útechami a duchovními pocity, než aby ji obnažovali a popírali ji v tom i onom pro Boha.

Tím se duchovně stávají nepřáteli Kristova kříže,² protože pravý duch hledá v Bohu spíš nepřijemné než příjemné a víc se kloní k utrpení než k útěše, k postrádání všech dober pro Boha než k jejich vlastnění, k vyprahlostem a sklíčenostem než k sladkým sdílením; neboť ví, že toto je následování Krista a popření sebe samého, zatímco tamto je snad jen hledání sebe v Bohu, a to je zcela v rozporu s láskou.

Jestliže se člověk rozhodne podvolit se a nést tento kříž, to znamená, když se opravdu rozhodne, že bude chtít, hledat a snášet ve všem námahu pro Boha, nalezne ve všem velkou úlevu a sladkost.

Neboť prospěch má člověk jen z následování Krista, který je *cesta, pravda a život a nikdo nepřichází k Otci než skrze něho*.³ Touto cestou je umírání naší přirozenosti.

¹ Mk 8,34–35. ² Srov. Flp 3,18. ³ Jan 14,6.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Mt 16,24b.25b; Jan 15,20

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě. * Kdo svůj život pro mne ztratí, ten ho nalezne.

V. Když pronásledovali mne, budou i vás pronásledovat. * Kdo svůj.

Ranní chvály

Antifona k Zachariášovu kantiku

Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně pronásledovat; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, tys dal blahoslaveným Dionýsiovi a Redemptovi milost v Krista nejen věřit, ale také pro něj trpět; stůj při nás v naší slabosti, abychom tě svým životem vyznávali s takovou statečností, s jakou oni pro tebe neváhali zemřít. Skrze tvého Syna...

Nešpory**Antifona ke kantiku Panny Marie**

Milovali Krista svým životem a stali se mu podobnými ve smrti; proto s ním kralují navěky.